

Katja Brandis

Jūru bastūnai

Pavojingos
būtybės

Vīru bastūnai

*Pavojingos
būtybės*

Versta iš
Katja Brandis
SEAWALKERS 1. GEFÄHRliche GESTALTEN
Arena Verlag GmbH, Würzburg, 2019

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos
integralios bibliotekų informacinės sistemos
(LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Katja Brandis
© Viršelis ir iliustracijos, Claudia Carls
© *Arena Verlag GmbH*, Würzburg, Deutschland, 2019.
www.arena-verlag.de
Pirmą kartą 2019 m. vokiečių kalba pavadinimu *Seawalkers 1. Gefährliche Gestalten* Vokietijoje išleido *Arena Verlag GmbH*.
Lietuvių kalba išleista susitarus su *Arena Verlag GmbH*,
Viurzburgas, Vokietija.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2024
© Leidykla „Nieko rimto“, 2025

ISBN 978-609-441-965-2

Katja Brandis

Jūrų bastūnai

Pavojingos
būtybės

Iliustravo Claudia Carls

Iš vokiečių kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

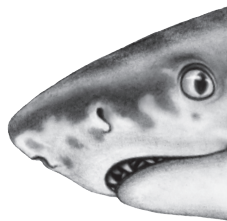
Vilnius
2025

Visą laiką iš kažkur žinojau, kad esu kitoks. Tik mažumėlę užtrukau, kol išsiaiškinau, KUO kitoks. Smagu gebėti keisti pavidalą. Deja, nėra galimybės pasirinkti, kuo virsi... Esu gyvūnas, kurį pamatę žmonės klykdami lekia tolyn. Kaip man su tuo gyventi? Gal bent jau toje keistoje mokykloje, Mėlynojo Rifo gimnazijoje, bus kitaip?

Bet gal geriau pradėsiu nuo pradžių...

Pavojus! Rykllys!

„Pavojus! Rykllys!“ – tai tikrai ne tie žodžiai, kuriuos trokšti išgirsti maudydamasis jūroje. Bet dar blogiau, kai jie koku nors būdu susiję su tavimi.

Tuo metu kaip tik skrodžiau vandenį. Išspjoviau nardymo kaukės vamzdelį, kad galėčiau pasikalbėti su draugu.

– Girdėjai? Kažkur čia yra rykllys. Reikia lipti iš vandens!

– Tiagai... ką... tu... – išstenėjo Landas ir ėmė trauktis nuo manęs.

Jo akys pro nardymo akinius kažkodėl atrodė juokingai – taip, tarsi bet kurią akimirką galėtų iššokti iš akiduobių.

– Kas nutiko? – paklausiau.

Bičiulis man neatsakė. Visu greičiu krauliu yrėsi kranto link, tiksliau, į geltoną spindintį Majamio paplūdimį. Apstulbau, kad rubuilis tingokas vaikas virto tikru olimpinio plaukiku. Reikėtų ir man smarkiau paspausti.

Stipriai irdamasis rankomis ir kojomis, kvėpuodamas per vamzdelį nuplaukiau paskui jį. Po galais, žmonės krante žiūri mūsų pusėn! Negi rykllys kažkur čia, prie manęs? Išsigandęs apsižvalgiau pro nardymo akinius, bet išvydau tik skaidrų it stiklas vandenį, šviesų smėlį ir palei dugną plūduriuojantį seną sutraiškytą plastikinį butelį.

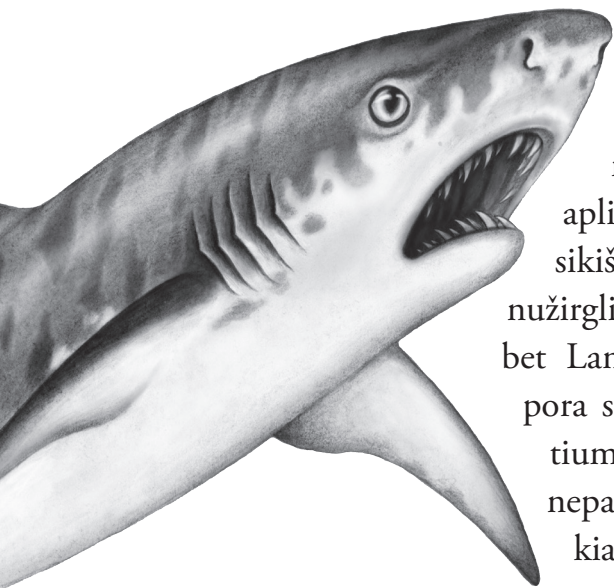
Tiesą sakant, nenorėjau lipti į krantą. Jaučiausi nuostabiai, nors neva esu alergiškas jūros vandeniui. Kita vertus, oda išties atrodė papilkėjusi, toli gražu ne sveiko atspalvio... na, nebent

būtum dramblys. Susirūpinęs, bet nenustodamas plaukti pažiūrėjau į savo ranką.

Tada pajutau, kad niežti nugarą. Pusiau panardinta galva irdamasis link smėlio užlenkiau ranką už nugaros pasikasyti, kur labiausiai niežtėjo. Persigandau kaip niekada gyvenime. Ten buvo kai kas kieta – kai kas, ko neturėtų būti! Ar tai *ryklės pelekas*?

O Dieve! Ar prakeiktas mano draugelis jį kažkokiu būdu užklįjavo? Bet juk būčiau pastebėjęs! Negalvodamas apsiverčiau ant nugaros, kad tas daiktas – kad ir kas jis būtų! – atsidurtų apačioje.

Priplaukęs prie kranto atsisėdau vandenyje, kūną skalavo bangelės. Be manęs, jūroje nebuvo nė vieno žmogaus. Visi susijaudinę šurmuliavo krante, nors ryklės tikriausiai nebebuvo matyti.

Pajutęs, kad nugara tapo panaši į nugarą, išdrįsau išlipti į paplūdimį. Keistojo peleko nebebuvo nei ant manęs, nei aplinkui. Sutrikęs pamirksėjau, pasikišau po pažastimi plaukmenis ir nužirgliojau per saulės įkaitintą smėlį, bet Lando niekur nemačiau. Senyva pora su spalvingais maudymosi kostiumais ir šiaudinėmis skrybėlėmis nepatikliai pašnairavo į mane. Vėliausiai tai buvo turistai iš kurio nors viešbučio – pakrantėje jų

stūksojo daugybė. Du jauni vyrai diskutavo, kokia plėšri žuvis tai galėjo būti, o mergytė su aptirpusiais ledais rankoje pirštu parodė į mane.

– Tai jis! Ryklų!

– Belinda, nešnekėk niekų! – sudraudė ją mama.

Mažylė užbliovė kaip kokia sirena. Laimė, ne dėl manęs, o todėl, kad pusė jos ledų nudribo ant smėlio.

Skubiai praėjau pro visus tuos žmones, susirinkau nuo žemės drabužius ir šlapiais maudymosi šortais nuskubėjau į automobilių aikštelę, trokšdamas kuo greičiau iš čia dingti.

Aikštelėje manęs laukė dar viena nemaloni staigmena. Grakščios raudonos tojotos, Lando „pasiskolintos“ iš brolio, nebebuvo. Įsiutęs ir nusivylęs numėčiau ant asfalto plaukmenis ir susikišau rankas į šortų kišenes. Draugas paliko mane likimo valiai! Vos neapsiverčiau. Kas jis per draugas? Gerau jau, mes nebuvome draugai, tiesiog kartu leisdavome laiką. Kartais net suabejodavau, ar jis man patinka, ypač tuomet, kai imdavo pasakoti, kaip taps turtingas – toks pat turtingas kaip jo brolis, brangiai pardavinėjantis draudžiamus, į kišenę telpančius dalykėlius.

Žinoma, iš tiesų jo vardas buvo ne Landas, bet pakvaišęs dėl „Žvaigždžių karų“, netgi išmokęs atmintinai kai kuriuos dialogus, jis nusprendė persivadinti. Man irgi bandė sugalvoti pravardę, vadino mane Mėlynakiu, Tigru, Čiubaka, bet, laimė, nė viena neprilipo. Šaukiamas Tigru tiesiog neatsiliepdavau, o Čiubaka man netiko, nes rankos toli gražu nebuvo tokios plaukuotos. Galiausiai Landas atsisakė savo užmojo.

Jam prisiskambinti, žinoma, nepavyko. Mėšlas! Tik vienas

Tiagas gyveno paprasto paauglio gyvenimą iki lemtingos dienos paplūdimyje, kai paaiškėjo, kad jis ne visai žmogus. Pasirodo, jūros vandenyje jis virsta rykliu! Tiagas sužino, kad iš tiesų yra jūrų bastūnas ir gali gyventi tiek kaip žmogus, tiek kaip ryklis. Paaiškėja, kad tokių kaip jis yra ir daugiau. Netgi visa jūrų bastūnams skirta mokykla!

„Pavojingos būtybės“ – pirmoji vokiečių rašytojos Katjos Brandis (g. 1970 m.) serijos paaugliams „Jūrų bastūnai“ knyga. Joje sužinome apie jūrų bastūnus, paslaptinę jų mokyklą, šaunius nuotykius, netikėtus pavojus ir ypatingas bastūnų gyvenimo detales. Bestseleriais tapusių fantastinių knygų apie miškų ir jūrų bastūnus autorė Katja Brandis gyvena Miunchene kartu su vyru, sūnumi ir trimis katėmis – viena iš jų labai panaši į pumą. Rašytojai labai patinka nardyti. Pasaulio jūrose ir vandenyuose ji ne kartą matė ryklius, delfinus bei rajas, ir šie susitikimai paliko neišdildomą įspūdį. Katjai Brandis itin rūpi gyvūnų ir gamtos gerovė. Aplinkosaugos tema svarbi visoje rašytojos kūryboje.

Redaktorė **Renata Ustilaite**
Korektorė **Erika Merkytė-Švarcienė**
Maketavo **Andra Paplauskaitė**
Tiražas 1000 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Tiagas nuo vaikystės žino, kad jis alergiškas jūros vandeniui, tad yra turbūt vienintelis paauglys Floridoje, niekad nekėlęs kojos į paplūdimį. Na, tiksliau, buvo – kol vieną dieną nusprendžia paplaukioti po bangas ir visus siaubingai išgąsdina. Kodėl jūros vandenyje jo oda papilkėja? Ir kas ta atauga, staiga atsiradusi jam ant nugaros? RYKLIO PELEKAS? Negali būti!

Pasirodo, dar ir kaip gali. Paašškėja, kad Tiagas – visai ne paprastas paauglys, o jūrų bastūnas. Jis – pusiau žmogus, pusiau ryklis. Be to, tokių kaip jis yra ir daugiau. Tiago laukia įspūdingi nuotykių jūroje ir sausumoje.

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-965-2

9 786094 419652